

Urad Vlade RS za komuniciranje

gp.ukom@gov.si

Številka: 010-175/2017/2

Datum: 12. 5. 2017

ZADEVA: Predlagam. vladi predlog št. 8205-107: Premestitev v drug kraj dela več kot eno uro vožnje z javnim prevozom

ZVEZA: Vaš dopis številka: 092-107/2017/1 z dne 24. 4. 2017

V mnenje smo preko portala predlagam.vladi.si prejeli predlog št. 8205-107, ki se nanaša na predlagano spremembo zakonodaje s področja premestitve javnega uslužbenca zaradi delovnih potreb. Predlagatelj predlaga, da se 149. člena Zakona o javnih uslužbencih, ki v drugem odstavku določa, da je »Premestitev zaradi delovnih potreb na območju Republike Slovenije dopustna le, če kraj opravljanja dela v primeru premestitve od dotedanjega kraja opravljanja dela ni oddaljen več kot 70 km oziroma več kot eno uro vožnje z javnim prevozom.« spremeni tako, da se besedno zvezo »več kot eno uro vožnje z javnim prevozom« nadomesti s »čas potovanja traja več kot eno uro«. Po mnenju predlagatelja je obstoječa ureditev namreč izrazito diskriminatorna ter neenako obravnava uslužbenca, saj kot merilo upošteva zgolj čas vožnje z javnim prevozom, ne upošteva pa časa, ki ga uslužbenec potrebuje, da sploh pride do javnega prevoza, niti ne upošteva časa čakanja med posameznimi vlaki/avtobusi, če mora uslužbenec prestopati, čas čakanja pa je lahko zelo dolg, če gre za zveze med manjšimi kraji, v praksi tudi eno uro in več. V zvezi s prejetim predlogom v nadaljevanju posredujemo naslednji odgovor.

Zakon o javnih uslužbencih¹ (v nadaljevanju ZJU) v drugem odstavku 149. člena z namenom varstva pravic javnega uslužbenca omejuje premestitev zaradi delovnih potreb na tako oddaljeno delovno mesto, da bi to uslužbenca lahko prekomerno obremenjevalo. Premestitev zaradi delovnih potreb je tako dopustna le, če kraj opravljanja dela v primeru premestitve od dotedanjega kraja opravljanja dela ni oddaljen več kot 70 km oziroma več kot eno uro vožnje z javnim prevozom.

V zvezi s konkretnim predlogom predlagatelja nadalje pojasnjujemo, da ZJU dopušča urejanje posameznih vprašanj s kolektivno pogodbo. Na podlagi osmega odstavka 22. člena ZJU se tako posamezna vprašanja lahko uredijo s kolektivno pogodbo. Vprašanj, ki so urejena s kolektivno pogodbo, pa z zakonom, uredbo ali splošnim aktom organa ni dopustno drugače urejati. Tudi določbe 92. člena ZJU se nanašajo na razmerje med zakonom in kolektivno pogodbo. Iz navedenega člena izhaja, da javnemu uslužbencu ni mogoče zagotoviti večjih pravic ali bolj ugodnih pogojev dela, kot jih določajo predpisi s področja delovnega prava in kolektivne pogodbe, toda tudi manjših ali manj ugodnih ne.

¹ Uradni list RS št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08-ZTFI-A, 69/08-ZZavar-E, 74/09 Odl.US: U-I-136/07-13 in 40/12-ZUJF.

Pri premestitvi zaradi delovnih potreb je zato potrebno upoštevati tudi določbe Kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji² (v nadaljevanju KPND) in ne le ZJU.

Določba 24. člena KPND, ki ureja razporejanje delavcev, se glasi:

»(1) Delavca je mogoče razporediti v drug zavod, organizacijo oziroma k drugemu delodajalcu, če je to potrebno zaradi nemotenega opravljanja nalog, in sicer:

- če zavod za nemoteno delo potrebuje delavca z določeno strokovno izobrazbo, znanjem in sposobnostjo, drug zavod, pri katerem je v delovnem razmerju delavec, ki izpolnjuje te pogoje, pa lahko opravljanje svojih nalog zagotovi z drugačno organizacijo dela;
- če zaradi spremenjene organizacije in razporeditve del delo delavca v posameznem zavodu ni več potrebno, v drugem zavodu pa je nezasedeno delovno mesto, ki ustreza strokovni izobrazbi, znanju in sposobnostim delavca.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena sklone delavec delovno razmerje brez objave.

(3) O razporeditvi delavca v smislu prvega odstavka tega člena sporazumno odločita pristojna organa v zavodih.

(4) Delavca ni mogoče brez njegove privolitve razporediti v drugem kraju:

- če se z delom v drugem kraju bistveno poslabšajo možnosti za varstvo in šolanje otrok, prevoz, stanovanjski in drugi življenjski pogoji delavca in njegove družine, ali
- če razporeditev lahko vpliva na bistveno poslabšanje delavčevega zdravja, ali
- če pot na delo in z dela traja v normalnih okoliščinah z javnimi prevoznimi sredstvi več kot dve uri, za mater delavko z otrokom do treh let starosti pa več kot eno uro.«.

Ker so določbe KPND, ki določajo omejitve pri premestitvah javnih uslužbencev iz kraja v kraj, zanje ugodnejše (širše) kot jih določa ZJU, jih je potrebno upoštevati. Določbe 24. člena KPND zagotavljajo javnemu uslužbencu varstvo v primeru premestitve na delovno mesto v drugem kraju. Zaradi take premestitve se ne smejo bistveno poslabšati možnosti za varstvo in šolanje otrok, prevoz, stanovanjski in drugi življenjski pogoji uslužbenca in njegove družine, premestitev pa tudi ne sme vplivati na bistveno poslabšanje uslužbenčevega zdravja. Ti dve omejitvi sta (alternativno) in se ugotavljata v vsakem konkretnem primeru posebej. Po tretji (alternativno) določeni omejitvi pa je premestitev brez privolitve (soglasja) javnega uslužbenca nezakonita, če pot na delo in z dela traja v normalnih okoliščinah z javnimi prevoznimi sredstvi več kot dve uri, za mater delavko z otrokom do treh let starosti pa več kot eno uro. Ta omejitev predpostavlja, da se pogoji uslužbenca bistveno poslabšajo v primeru, ko za pot na delo in z dela porabi dnevno več kot dve uri.

Veljavne določbe 24. člena KPND urejajo varstvo javnega uslužbenca pred tako premestitvijo, ki bi zaradi prevelike oddaljenosti in preveč časa za pot od njegovega bivališča do kraja opravljanja dela, lahko pomenila bistveno poslabšanje njegovih življenjskih (predvsem družinskih) pogojev. Tudi te omejitve je delodajalec dolžan upoštevati. Pri ugotavljanju časa se ne upošteva le čas vožnje javnega prevoznega sredstva, ampak celoten čas, ki je potreben za prihod na delo in z dela, torej tudi čas za pot od doma oziroma delovnega mesta do javnega prevoznega sredstva, čas čakanja med prestopanjem, ipd. Pot na delo in z dela vključuje celotno porabo časa, ne samo vožnjo z javnim prevozom.

² Uradni list RS, št. 18/91-I, 53/92, 13/93 – ZNOIP, 34/93, 12/94, 18/94 – ZRPJZ, 27/94, 59/94, 80/94, 64/95, 19/97, 37/97, 87/97 – ZPSDP, 3/98, 3/98, 39/99 – ZMPUPR, 39/99, 40/99 – popr., 99/01, 73/03, 77/04, 115/05, 43/06 – ZKoliP, 71/06, 138/06, 65/07, 67/07, 57/08 – KPJS, 67/08, 1/09, 2/10, 52/10, 2/11, 3/12, 40/12, 1/13, 46/13, 95/14, 91/15 in 88/16.

Stališče, da je potrebno upoštevati določbe KPND, ki določajo omejitve pri premestitvah javnih uslužbencev iz kraja v kraj, ker so zanje ugodnejše (širše) kot jih določa ZJU, potrjuje tudi sodna praksa (na primer sodba Vrhovnega sodišča Republike Slovenije VIII Ips 97/2008, z dne 11. 5. 2009).

Upošteva se navedeno je v zvezi s konkretnim predlogom predlagatelja po našem mnenju mogoče zaključiti, da ureditve v drugem odstavku 149. člena ZJU, ki se nanaša na omejitve premestitve javnega uslužbenca zaradi delovnih potreb (pri čemer je določena tudi oddaljenost 70 km in ne le ena ura vožnje z javnim prevozom), ni potrebno spreminjati in da nadaljnja obravnava predloga predlagatelja ni potrebna.

S spoštovanjem,

mag. Tanja Bogataj
DRŽAVNA SEKRETARKA